

tror heller ikke, man skal være saa ivrig for at faa en Præstelønningslov, jeg tror, at man snarere maatte gaa den Vej, jeg antydede ved Indbringelsen af Lovforslaget, at man søgte at arbejde sig frem gennem Menighedsraadene til en Repræsentation for Kirken og saa gav Kirken de Midler, som nu ere henlagte til den, og derpaa søgte gennem den Repræsentation, som man havde givet Kirken, at komme til en Ordning af Lønningsspørgsmaalet og af andre økonomiske Spørgsmaal for Kirken. Det tror jeg vilde være det heldigste, men, som jeg sagde i Gaar og gentager her, jeg kan godt se, at det for Præsternes Vedkommende kan have Betænkeligheder, at der indføres en saadan Indflydelse paa Præstevalget, saa længe der slet intet er ordnet i Retning af Lønningsspørgsmaalet. Derfor kunde jeg tænke mig — hvis ellers den ærede Kultusminister er villig til at tage Præstevalgsspørgsmaalet op med og forhandle derom —, at man kunde træffe en Overenskomst, hvorefter Embederne inddeles i visse Klasser, og at man saa ved Embedsledighed traf en Anciennitetsbestemmelse med Hensyn til Adgangen: til at søge Embede af en vis Klasse, paa lignende Maade, som man har gjort ved andre Lovforslag. Den ærede Kultusminister nævnte disse to Hovedindvendinger og sagde, at han nok vilde arbejde paa Lovforslaget, men kun paa den første Del. Den sidste Del om Indflydelse paa Præstevalget kunde han ikke gaa ind paa. I saa Tilfælde synes jeg ikke, der er stor Ud-sigt til at naa noget ved dette Lovforslag. Thi den sidste Del har for mig meget stor Betydning, og den kan jeg ikke uden videre være med til at give Slip paa. Den højt-ærede Kultusminister havde dernæst en Del andre Indvendinger, men de vare mindre væsentlige. Med Hensyn til Valgretten mente han saaledes, at det var ikke rigtigt, at Tjenestetyende blev taget med. Det tror jeg vilde være heldigt, om man tager Tjenestetyende med, naar de have Myndighedsalder og have fast Ophold i Menigheden. Den ærede Kultusminister nævnte ogsaa med Hensyn til den kristelige Menighedsdaab, at der ikke staar, at denne Daab var foregaaet i Folkekirken. Det staar der ikke, fordi den ærede Kultusminister vilde sige til mange danske Mænd og Kvinder: I ere ikke døbte i Folkekirken. Vi tage ikke dem med, skønt de ere døbte med Folkekirken Daab. Man kunde regne det som Hjemmedaab; men det gør man ikke. Man vil ikke tage dem med, men regner dem som ikke døbte. Det finder

jeg urimeligt og urigtigt, og derfor kan jeg ikke tage denne Bestemmelse med. Indvendingen om, at det er farligt at give Menigheden en Indflydelse paa Valget af Salmebog, synes jeg ikke har nogen Vægt. Jeg synes ikke, der er Fare for, at Menighedsraadet vil vælge Indførelsen af f. Eks. Pontoppidans Salmebog eller Kingos Salmebog, skønt denne er autoriseret ogsaa nu. Jeg tror ikke, der er nogen Fare i den Henseende. Jeg tror, man trygt kan lægge det i Menighedsraadets Haand. Det vil være meget villigt til at høre efter Stemningen i Menigheden og ikke paatvinge den noget.

Det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (H. Holm) havde ogsaa meget at indvende mod Lovforslaget. Han mente, at det med Hensyn til Præstevalget var meget bedre at lægge dette i Menighedens Hænder paa den Maade, at hele Menigheden gik sammen til Valget af Præst, efter at først Udvalget havde gjort Indstilling. Det ærede Medlem mente, at Menigheden saa lettere vilde føle sit Ansvar. Men det tror jeg ikke. Jeg tror ganske vist, at naar et Embede bliver ledigt, vil der blive stort Røre i vedkommende Sogmenighed angaaende Præstevalget, og i Øjeblikket vilde man netop være ivrig for at faa sine Anskuelser frem. Det tvivler jeg ikke om. Men naar Præstevalget er forbi, tror jeg, at Ansvarsfølelsen vil være forbi med det samme og ikke beskæftige sig videre med den Ting, inden der atter kunde blive Tale om Præstevalg. Jeg tror, Ansvarsfølelsen virker fuldt saa vel, naar Præsten paa den Maade, som her er foreslaaet, skal vælges af Menighedsraadet, som netop skulde have denne Opgave at tage Hensyn til. Jeg tror ikke, der er Fare for, at dette Menighedsraad skulde sidde saaledes, at det skulde føle sig enevældigt og ikke vilde tage mindste Hensyn til Rørelser i Menigheden. Tværtimod; jeg tror, at Menighedsraadet vil føle Ansvaret saa meget større og, naar et Embede bliver ledigt, gøre alt for at faa Valget foretaget saaledes, at det kan være Menigheden tjenligt i enhver Henseende. Det ærede Medlem mente, det var en mærkelig Bestemmelse, at Menighedsraadet skulde understøtte Præstens Gerning i alt, hvad der kan tjene til at vække, styrke og lede et sundt, kristeligt Liv i Menigheden. Det kunde være en farlig Bestemmelse for en stakkels Præst, som havde 2 à 3 Sogne, i hvilke forskellige kirkelige Strømninger gjorde sig gældende. Jeg tror ikke, det vilde blive farlig for Præsten, selv om han